

no em veia difícil amb aquesta
l'home, perquè malgrat jo no pugui
oficialment treballar a tu no et veia
costis treure't la disfressa que
necessitaris, ni que fos tricorant
a casa. Així es defensen les D'iparr
A veure que et diria la Paulina
Si es que ja cobria i si han lograt
demon i far acceptar els nostres vots.
La cosa ja està amb les D'iparr, jo que
Solució definitiva no arribarà, segun-
rament mentre hi ha la guerra.
Quien pot que veuen caixes. Jo
ho crec en l'est, però la general, la
ortada a tot hom no ho crec.

Segurament que el 41, ens portarà
de que el 40 no ha lograt, la felicitat
estat complet, el retorn a la vir-
tut i del vint i la ditxa de
un bar qui com vocales no tenim
altas aspiracions. Que ens deixin
un general veu de non amb diet-
a treballar honestament i el de-
més ja va a compte nostre, certament
no, Mica meua
S'acaba el paper. Saludarai a la
Mareta i les forces totans al moment.
Igualment a Mame - Constant de
meua salutació.
De a tu, Mareta meua, l'annon
i el carinyo vertader del sempre
Am bre tu per

Hermita, dissabte i diumenge, 14 i 15 - XII - 40

Maria meua, sempre suporada: Comença la carteta avui. Segurament que demà al matí
algui arribarà a Fonton i podria prendre el primer correu. Aliv a la tarda, Mareta meua,
llegia ja la teua carteta del dimecres. Venen ben ràpides, i pel que veig la meua, no triparé
tant temps.

La teua carteta confirma en tot el que jo ja imaginava i et deis en la meua del dijum.
La nostra germana ha començat un diàleg com qualsevol altre. Creia, que aquí tu estaves més
bé i que podria trobar alguna ajuda. Si has pensat bé el pas no l'hauria pas fet.
Hauria vist que el que interessa és fer la viu-viu, matar dies, donar llargues al temps
per si aquest potava una solució millor i més si és cert que allí menjaven tot relativament
bé. Fu fi, ja està fet i cal que s'apanyi tot-seguit per a cercar alguna habitació
i estudi bé la cosa del viure perquè no es manqui l'indispensable. Escolta, Mareta meua,
és que seguirà vivint amb la dona que viu? És que aquesta to'assegurada també allocució?
Només li faltaria això de que els pocs diners que rebí els hagués de compartir i fer allargar per
tres boques més.

Allà ella sinó vol retornar a casa. Sab però que seria ben rebuda i compartiria
content el tros de pa que li hagués. Però pot recordar bé els jocs malabars que feia la mare
per a vestir i calçar als seus moments i a ella mateixa així com vetllar perquè no es man-
qués res, ja que no és pas aquesta la primera vegada que es troba en una situació apurada
desgraciadament. Les ha conegut ja i sempre per culpa del seu home, que no es re-
corda de res quan li trunca un duro a la butxaca. Jo sento el que passa per ella que
ha estat molt desgraciada i pels petits que no li tenen cap culpa. Ell, (n'estic segur)
no té cura, car recordaràs prou bé el seu plan quan estigués a Barcelona el

marg del 38 que allavors sino és per cara meua li haurien ajustat els contes, ve
la seva gestió a l'Ajuntament, un home que quan juliol del 36 no treballava a penes
i no tenia res de res. Jo penso si es troba en un lloc com el meu, on no tenia control
de cap mena, que hauria fet? Deixem-ho a l'oblit, però malgrat tot que no oblidis ella
que tots hem estat i estarem sempre prestos a mitigar-li les penes sempre que es podria
i fent els sacrificis que calgui.

I ara, meneta meua, vull dir-te que no estiguis trista per mi. Joestic li, ben bé
Així no hi sobro pas, tot el contrari i es pot resistir bé. Torna a fer bon sol, treballem que es un just
i les garrofes ens les defensem bé, malgrat tot. Més, quan acabem el contracte podem anar a treballar
a un altre lloc si volem i segurament si així es potés malament hi auríem abans. La gent
ha comprès que es qüestió de resistir així perquè hi ha la cosa legal de la documentació i volem que
sorti sense control es tant com anar a cercar voluntàriament una causa o qualsevol bitjor.
Quedem de l'equip que vinguerem vint homes, i com et dic anem defensant-nos. L'any ha
augmentat el preu de les piles i en lloc de 60 francs per pila ja són 80, so compensa un xic
i haver d'estar parat algun dia forçosament. Jo al matí quedo a la barraica a fer el di-
nar. Un bon plat de caldo de carn, un xic de toríno i patates i pasta. Per la tarda vaig
a treballar i quan torneum arreglem entre tots el sopar que es ho. Cada dia matem
un o dos conills (no els matem son morts ja, perquè són de bosc) i els fem amb maca-
rrons. Hem trobat causalada i alguna patata i turinaubus que es una especie de patata.
Ja t'ho dic i no t'enganyo. A la cabana no li manca mai llenya. Va l'estufa i un
foc a terra totes les 24 hores del dia i no coneixem el fred a dintre la mateixa. Vull que
estiguis tranquil·la. Si jo penso, veigues en dirijint i presar de nou a una Cl^a es mel que val
Per poder-te dir voreta meu i refer la nostra felicitat en el que veigues. No em preci-
pitari. Ja he rebut dues cartes i son negatives, que no hi vagi per res del món. M'és
pro d'altres. Venem que hi ha. Avui no m'estic que aquesta preocupació. Portant
voreta meu com sigui i aviat. Diren que la Comissió d'evacuació ja funciona
que tots els parats que hi haurien a molts llocs, preceben ja una quantitat de 8'50 francs
A mi, se'ns n'asseguren es de 12, com a funcionari de l'estat. Per això interessaria
que se'm pogués donar el nom a la llista de Montauban i anar a can el paper de l'Am-
bixada. A Montauban jo 12 francs, tu 8'50 ja ens espavilariem per viure, car